

શ્રી સરસ્વતી દેવી પ્રસન્ન હોયે
મંથા ગંગા સાથે મમતા આપી દીકરીઓના દુખે દેખાડનારી વાંચો

સંસારના સપાટા
અને
કૌમીયુગના ઝપાટા

ભાગ - ૧

આ આપડીતા સર્વ હક્ક લેખકને ગ્વાનીન છે માટે નમના પગલાનું

ગીવાય કાષ્ટને જાપવી યા જખાવવી નહી

લેખક

(કૌમીક કવી) મગનલાલ ખાપુછ ગોધરાવાળા

પ્રકાશક

હીરાલાલ મંગારામ

મુ. આણંદ

આવૃત્તિ પહેલી

દિ'મત. ૦-૧-૦

(ગુજરાત)

સને ૧૯૨૨

૧૦૩૮૭

અર્પણ પત્રિકા

વહાલાં દેશભાંડુ

આર્થ ભૂમીમાં ઉત્પન્ન થયેલી જે સતિઓએ અત્યાચર
હિંદ ભુમીની કીર્તિ અને નામનાને વધારી છે. તેજ આર્થ
ભુમીની અબળાઓ ચાલુ જમાનાના અંગે દેશના કપી
ફંદમાં ફસાઈ પોતાના સ્ત્રી ધર્મને ત્યાગી નવનવા મો ગોળ
અને વશવ લોગવી હીરા જેવા અપણા હિંદ દેશની પ્રીતિને
ઠલક લગડે છે તેવી આર્થ બાળાઓ નાં તેમજ પૃથ્વી ઉપર
પેંદા થએલા દીકરીઓની કમાઈ ઉપર આધાર રાખનાર
પાપી પુરુષો; જેવા કે પોતાના સ્વાર્થના અંગે દીકરી જેવ.
રત્નને ઉછેરી તેનું હીત નહીં ચકાતા પેનાના લેખથી વૃદ્ધ
અપંગ, બેરો, બેબાંડા અથવા નાના પતિ સાથે પરણાવી
લાકડે માંકડું વળગાડનાર, પોતાના સ્વાર્થને સાધી ગુજરાન
ચલાવનાર અગર દીકરીઓના પેસે મેં ને પેનાને મોકલ
શેઠ કહાવી જગતમાં ઝકળ બીંદુના જેવી પોતાની નામના
મેળવવાની ઇચ્છા ધરાવનાર સ્ત્રી તથા પુરુષોને તેઓના કાલિકા
હૃદય ઉભળવાના શુભ હેતુથીજ આ પુસ્તક તેમને સમર્પણ
છે, કારણ કે કન્યાવિક્રય જેવા રાક્ષસી ને ઘાતકી કર
રીવાજને અટકાવી હઝારો બાળાઓના આશિવાદો મેળવે
એજ મહેન્દ્રા પ્રભુ પિતા તેવા સમજનોના હૃદયમંદિર
વિરાજે અને આ ભારી કિંચત સેવા સકળતા પામો. -લેખક

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૦૩૮-૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૭૨૭૧ ૨૫૧૨૧

વિષય ૩-૨

ચાલુ જમાનાનો ચિતાર

રાગ - ખંદાસ

હિંદ જેવી પવિત્ર ભુમિ પર કંઈક નાસીએ પેદા થઇ
 ટેક તેને બળવવા માટે દુઃખ વેડીને સતીએ મધ
 તણી કુવારીકા થઇ સાધવી નામ નેહનું ખીલવવા
 દુષ્ટ જનોએ બળવા કીધા સતિ તણા પદને હણવા
 ગણેક જેવી સતિ નારીએ પુત્ર પોતાના એ ખોયા
 રૂપ રંગ ફેળીને દુષ્ટ નિહરાજ જેવા તે પર મોહ્યા
 મતિ તણી આ ખાણ રૂપ જે હિંદ ભુમી વખણાયે છે
 તેજ ભુમીની બાળાઓ જુઓ ગુણીકા થઇને ગાય છે
 મિરાં જેવી સતિ નાર પણ પ્રજા ભક્તિમાં લીન થઇ
 રાણાનાં બહુ દુઃખ વેડીને કુળ પોતાનું તારી મધ
 ક્યમંતી પણ પતિ કાઢિથી નળરચની સાથે ગળ
 પાત ભક્તિનો પ્રેમ સાચવી જંગલમાં તે ભમતી રહી
 હવે વીરલા નારા મુણને કહું શંખળીનો ચિતાર
 કામ તમારું પડતું મુઠો જેથી જરા ન લાગે વાર
 એક દીવસના સમય ઉપર હું નાહુ ખામમાં ફરવા ગયે.
 ઉનાળાની રૂઠુ હતી ને ઝાટ નીચે હું બેસી રહ્યો

તેવામાં બે નહટ નારની બેઠી તો મમ નજરે પડી
 હાસ્ય વિનોદ ને નખરાં દેખી શંકા મનમાં થઈ જતી
 પેરીસની પ્રખ્યાત રેશમી સાડી તેના શરીરે હતી
 પવન તણા સપાટા સાથે સઘળી અંગે ચોટી જતી
 ચાળી ને ચણીઓ પછુ તેનો ઢાકાના મલમલનો હતો
 પરસેવો સરીરે વળવાથી ને પછુ અંગે ચોટી જતો
 માને પેટ જનમીતી તેણું સઘળું અંગ તો નીરખાતું
 પછુ શંખણી નાર તણું નો હેડું ખુબ હરખાતું તું
 વળી વાળ ફેશનમાં ઝોળી ચાંચો ઉપર પાડીતી
 ઝોડીવાળા બુટ પહેરીને છત્રી કરમાં ઝાલીતી
 હાથે પછુ ઘડીવાળા બાંધીને અશમા નાંખી આંખોમાં
 વાન કહું શું વીરલા તેની ખામી રહી ગઈ પાંખોમાં
 તેવામાં કોઈ અમુક શેઠની મોટરે ભુમ ભુમ કીધું
 અવાજ તેહના કાને બતાવે બંનેનું હેડું ખીધું
 અત્વરે જલદી ઉભી થઈને ગાઠ પુઠે છુપાવા ગઈ
 તેવામાં ત્યાં બે જ મીનીટમાં મોટર આવી ઉભી રહી
 દીઠ અંદર શંકા તેઓને પોતાના સ્વામીની હતી
 પછુ આ મોટર તો રાખેલા છેલ્લે તણી ફરવાને જતી

ઝોઝીતાં આ પ્રેમી જનોને નીરખી સઘળાં રાજી થયાં
 માજ સોખ ભોગવવા માટે એક બાંક પર બેસી અયાં
 પાંચ દસ મિનીટ તેઓ એ પ્રેમ થકી બહું વાનો કરી
 પછી તેઓ એ લજા છોડી એ સઘળું બધું શ્રી હરી
 હું ગણુ આવું કોતક દેખી દીલ મહી બહુ પસ્તાયો
 અરે હીંદની બાળાઓ શા કાજ વખત આવો આન્યો
 એમ મનમાં વિચારી કેમ હીંમત દીલમાંથી ધારી
 પાસ ગયો પુછવાને તેણી તો મોટર દીધી મારી
 મેં મન માંહે વીચાર કીધો જુ બુનો જમાનો ગયો વહી
 સતિ નારીઓ ચાલી ગઇ ને શંખણી કાં પેદા થઈ
 અરે હીંદ તું કે' મને કે ક્યારે દશા તુજ પલટાસે
 પિતા પુત્રિને વેચીને કયાં સુધી આવુ ધન ખાસે
 મગ્નલાલે તો ખુબ લખ્યું છે હીંદતણા દુખો કાજે
 પવિત્ર મારી ભારત ભુમિની દુર દશા શું મધ આજે

સ્ત્રીઓની ફરજ અને લેખકની અરજ

(રાગ ગઝલ)

અરે ઓ હીંદની દેવી પતિને પ્રેમથી સેવી
 કરીશના નીચ તું કામે ગણીને નકનાં ધ.મે
 પતિને પ્રેમથી પરણી ખરે તું સાસરે આવી
 કહું શું વાતને વરણી દીલે ઉમંગ તો લાવી
 પતિને ઇશ માનીને તમારા દેવ જાણીને
 વઠિલો પુજ્ય માનીને અતિ સેવા કરી લેજે
 નજીવા નારીના ભોગો વિષે લાલચ નહી ધરતી
 વિષયમાં છે અતિ રોગો જાણીને ખ્યારના કરતી
 પતિનો ખ્યાર જો મળતાં મળે જે સુખ સંસારે
 ગણીસ આનંદ તેને તો ચઢશે ઇશ તુજવારે
 રીઝવજે નાથને તારા ગણીને પ્રાણથી ખ્યારા
 ખરા જો શાસ્ત્રના ધારા મુણીને આ વચન મારા
 સતિ તુજ સત્ય સાચવવા પડે જો દેહ કંઈ તારી
 સુખેથી પ્રાણ પણ દેજે ગણીને મોક્ષની વારી

ચાલુ જમાનાના ઝઘડા

(રાગ-ખ્યાલ)

હિંદતણા એ જંધુ મારા વિદેશમાં શું ભટકે છે
 પાપ કર્મથી નહીં ઠરનારા પુણ્ય મારજે અટકે છે
 હિરા જેવો હિંદ દેશ આ સારી સૃષ્ટિમાં વખણાતો
 મોટા મુનીવર તણા મુખોથી હિંદ દેશ છે પંકાતો
 જુના પુરાણો જુની વાતો ને જુના જનો તો સૌ કહાવે
 સારી સૃષ્ટિમાં હિંદ દેશની ઝરોઝરી કે નવ આવે
 બાર વર્ષના થયા એટલે રાંડોમાં જઈ ભટકે છે
 પાપ કર્મથી નહીં ઠરનારા પુણ્ય મારજે અટકે છે
 સુરાઓ સૌ થયા ખાયલા જોઈ રાંઠ રહેતા રાજ
 સમયતણા આ લાગ જોઈને મશકાઓ કહેતા હાજ
 હિંદતણા દુઃખોને દેખી ખીરજ શી રીતે હું ધરું
 કંઈકે નરોનાં કર્મો દેખી કયાં જઈને હું પોતે ઠરું
 લાંબ ખતાવી બોઠં લગાડે થોડાગાડીએ ફરનારા
 કેમ જલુની તારી લબ્ધવે કયાં વિકલ્પના કરનારા

પહેલાંનો તું વખત જોડ લે અહીં જાવો લાવો કેવો
મુરખ મનથી સમજી લેજો ચઢતી ચઢતીના જેવો

પહેલાંના હું પુરૂષો જોને પ્રહાર્યના પાળક હતો
પચીસ વર્ષો પુરાં થાતાં સ્ત્રીઓના રક્ષક તે જતા

જીઓતો શ્રી ધર્મ પાળતી પ્રભુસમ પંતિને માનીને
પતિ સેવનથી પાર ઉતરતી દુઃખને સુખ સમ બાણીને

નવા જમાને હું જામે છે તેની તો વાતો કરીએ
જાણા જાર વર્ષની થાતાં પરણીને તેને વરીએ

પુખ્ત હિંમરની થાતાં પહેલાં હંસારો પર નહીં માયા
પચીસ વર્ષે પરણ્યાથી મજબુત થાતી જુઓ કાયા

ધણીધણીઆણીના હું ધર્મો તે જાણ્યાનું કામજ નહીં
માથાપોની સર્મ તોડી જાય થઈ ઝટ બેસે અહીં

ચાર સખીઓ લેગી થાય ત્યાં વાતો તો આવી ચાલે
અહીં જોન મારો સ્વામી પેલીને પરમાં ધાલે

જાવાનું નહીં રાંધી આપુ ત્યારે તંઓ હું ખાસે
કરીમ કાંકડી હું પણ થઈને તો તે દેખી પસતાસે

અહીં જોન પાપ મને રેશમી જંગલીઓ બહુ સાલે છે
કોઈક અંબડીવાળા સાથે મુજ મનડું બહું લોલે છે

માથામાં અત્તર પાલીને ઠંડી ચાલે ચાલીશું
 નવીન નરોના હાથ બાલીને જાતરમાં જઈ માલીશું
 કોડી ફેશનના ખુટ પહેરીને પોલીસ પણ નિત્યે કરશું
 પતિ લલવા આવે ત્યારે તેઓથી નવ કરશું

પહેરવેશ જુની ફેશનનો તે મુજને તો નવ ગમશે
 નવીન જાતનાં વાયલ ઉપર મ.ફં તો દીલકું રમશે
 માટે સું કહું વાત હો વીરલા ફેશન તો વળગી તમને
 ખેનો છાંટો ઢાંગ હવે તો જુના ગમે છે બહું અમને
 પ્રાચીન કાળમાં કોઈક નારીઓ કર બીજાને નવ દેતી
 પાંત લાક્ષિ સાચવવા માટે દુઃખ અતિશે તો રહેતી
 તેવી નારીઓ હીંદ જુમી પર હાલ નથી નજરે ચડતી
 માટે મારા હીંદ દેશ તારી તો થઈ ગઈ છે પડતી
 કંઈક નારીઓ સતિતણા ડોળે બહુ મોજે માલે છે
 માટે મારા હિન્દ દેશ આ દુર દશા તુજ ચાલે છે
 મર્ગનલાલ તો કલે આટલું તે પહેનો ઘરમાં ધરજો
 હિન્દ દેશની ચલતી કરવા ફેશનને ત્યાગી કરજો

જ્ઞાતિ વિરોની ફરજ અને અખળાની અરજ

(રાગ-મઝલ)

વિચારો વીર જ્ઞાતિના તમેને વીનવી કહું છું
ખળાપા બાળ લક્ષ્મના તેના થકી હુતો બળી રહું છું
અરે ઓ જ્ઞાતિના વિરો દયા કંઈ ઉરમાં ધરજો
ખરે આ હીન્દની માંહે સુધારા પ્રેમથી કરજો

જુવો માતાપીતા મારાં અને સ્વામી ગયા સ્વર્ગે
નહીં કંઈ આશરો મારો હવે આ બાળ કયાં વરજો
કરી મોટી અરે મુજને પછી જોં હોત પચ્છાવી
ખરેખર હાય મારી તો દશાના આવતી આવી

અરે આ બાળ લક્ષ્મનોથી બને છે સું જુઓ તાવી
ખિચારી ખાર વર્ષે તો જુઓને સાસરે આવી

અરે કન્યાતણા વાલી થયો આ દેશ સો ખાલી
મુકી રેતી ગયા ચાલી પીવાડી પ્રેમની ખ્યાલી

છતાં કંઈ તો દયા સમો સો જન આમ શું લાખો
અરે આ અખળાની કુટી ગઈ છે સો પાંખો

કળેડાની કહેણી અને બાળાઓની લહેણી

કહે.

કન્યાતણાં વેચાણુ તો આ હિન્દમાં બહુ થાય છે
પેસાતણા લોભે કરી અબગાઓ દુઃખમાં જાય છે

રાગ—સવૈયા

હિન્દતણા વતનીઓ બંધું કાચું આદર્યાં સું આજે
પૃથવી ઉપર જન્મ લેઈને પાપી પેટ ભરવા કાળે
દીકરી જેવું રત્ન ઉછેરી પેસાની શું લાલચ કરે
ધીક પડયો અવતાર તમારો અવની વીંચે જુડી મરે
કુંવારીકાનો જન્મ થાતાં તો માતપીતા બહુ હરખાયે
પાંચ વર્ષની થાતાં પહેલાં વર જોવા દોડી જાયે
રૂપ રંગ ફેણવણી વધવા પ્રયત્ન પણ તે કાજ કરે
ચસે રૂપાળી પુત્રી આપણી રૂપીઆ પાંચસો વધુ મલે
સધર બેંકમાં ચેક પડયો છે દીકરીનીં તુલના તેવી
વખત જોઈ વઢાવી લેઈશું આફત નહી પડવા દેવી

હમ સમય બિચારી બાળા અણસમજી થઈ ઉછળતી
 પુખ્ત થતાં પતિ નિરખી હંમેશાં મનમાં બળતી
 વલોપાત વાણીમાં કરતી લેગ ઉપર અતીસે લાવે
 વૃદ્ધ પતિની વેઠ કરી સું સંસારે પડાંચે લાવે
 મનુષ્ય દેહ તેમાં પણ અબળા શીયળ સાચવે સ્ત્રી રીતે
 મહન અગ્નિના પ્રચંદ ભડકા કેમ કરી નારી જીતે
 પંચા લેઇને હીકરી કેડું જીવન જોર મય સું કીધું
 છતાં ધણીએ રંહાપેા દેઇને વેર કહાંડું એ લીધું
 સ્ત્રીની મતતો સ્ત્રી બાણે છે તોપણ માતા દુષ્ટ થતી
 હીકરી દુઃખમાં બળી જશે તે બીચાર હીલમાં ના કરતી
 માતા તારો પ્રેમ મહું તે લાલચમાં લાંકી દીધું
 તવ મહીના ઉદરમાં રાખી આખર તે કાળું કીધું
 વર્ણ આપણી ઉચ હતી તો નીચ કર્મ સું આચરતાં
 પુત્રી પંચા મચે નહી તો કન્યાવિક્રય સું કરતી

સમાન વયનો પતિ હોય પણ દ્રવ્ય લે- કન્યા આપે
સાસરીઆં બહુ મેનાં દેઇને બીયારીને સંતાપે

કામકાજ રાં બરનાં કરજે શુભામી સમજાણી છે,
તારા બાપને પેસા દેઇને તુજને વરમાં આણી છે

ધર્મ ગ્રંથ મો એમ કહે છે કન્યાવિકચ જે કરસે
જીવિત જીવગી કપટ લોગવી જાતે નકં મહી પઠસે

બાળ તમારી જીવ બાળીને ગાળ અતિસે દેવાની
માખાપે મને કુવે ઉતારી હાથ નિસાસા દેવાની

એજ નિસાસે માતપીતાનું સત્યાનાશ જરૂર જશે
ખોટા રસ્તામાં દ્રવ્ય જતાં પણ સુરખ જાતે હાથ ધસે

વિપરીત બુદ્ધિ વિપરીત કાળે વિપરીત વાતે સુઝ પડે
ધર્મ નિતીનાં નામ ગયાંને સત્ય સાથ તકરાર નડે

હિંદવાસીઓ ભાઇઓ મારા અછેલ કયાં તમ મારી ગર્ધ
પરતાવો પાછળથી કરસો બુદ્ધિ કયાંથી આવી થર્ધ

ખોટા ઓ ખોટા કહેવાયા ઉઘા મારગ જતલાવે
અનેક વાર પોતાની બેટી બીજાઓને પરણાવે

સાચ પ્રમાણે લગ્ન થયાં તે ફરી ફરી શું બદલાયે
હિન્દ તારી પહલીના ચીન્હોનાં કામણુ સો દેખાવે

નિચ નારીઓ મનમાં જાણે આ પતિ સુજને નથી મનને
ચાર ફાંકડો સામે આવે જો જો ને દુરથી નમને

પતિ કરતાં અતિ રૂપાળો મન માડું તેમાં દ્વેષાય
ભાર શો છે એ દુષ્ટ પતિને ખંજર કાઢી જો બેઠાય

ખાળ રવટતાં મેલી નારીઓ ફરવાને ચાલી જાયે
તે કારણથી હિંદ દેશ આ તારી તો પડતી થાયે

સરળ પંથ છે આ કરતાં તો ખાળ લગ્ન નામજ ખાળો
નાની વયનાં સંતાનને પરણવાનું તો ટાળો

હિંદ દેશની સતિઓ શાણી ધર્મ માર્ગે મન રાખે
નિતી નીચમને માન આપીને સ્વર્ગ સુખ પોતે ચાખે

સત્ય વાત વીચરતા ખંધું સત્ય કામ ના કરતા હું
દુષ્ટ કામના કરનાર નીચ ભાર નકામો ભરતા છે

કસાઈ તણાં તે કૃત્ય કરે છે ત્રિશ્વપતિ તો શું સાંખે
વાત જવાદો ખાળલગ્નની સલા ભરીને તે ભાંખે

પ્રાચીનની સતિઓને નીરખે સત્ય વાત સૌ કરતી
પતિ સેવામાં મગ્ન રહીને પાપી પેટ તે ભરવીતી
પર પુરૂષનો સ્પર્શ થાય તો નાહી પોઇને પવિત્ર થતી
ધન્ય ધન્ય તેવી નારીને બુદ્ધિ જેઓની સુદ્ધ હતી

વાંઢાના વિલાપ

નાગી નિનાનું ઘેન તાળુંરે; સદય મ્હારે નાત્રી વીના ઘેર તાળું
એનેા દીપક છતાં અધારું રે— સદાય મ્હારે

જ્યે પન્થન પર હું બેસું; સ્મિત રૂપાળી રામા હેખું
રડું અનન્ય નાની રાડું સારું રે— સદાય મ્હારે

અવાનમા બાળુ છું જ્યારે; હજવુ પડે હાથે મ્હારે
માંસું વસણ વાત્રીદુ વાળુ વાળુંરે— સદાય મ્હારે

પાણી લાવું મં માથે; નહી કોઈ આવે આથે
જગમાં જીવતર માડું ખાડું ખાડું રે— સદાય મ્હારે

સત્યતાળણુ તમે કૃપાળું; વાંઢા મેળું જો ભાગેા માડું
શીરે ધરાવા ધાડું ધાડું રે— સદાય મ્હારે

એવી અંખના કરતો કરતો; જઈને કુવા પર સુતો
આવી નીંદ્રા સ્વપનું ભાળું ભાળું રે— સદય મ્હારે

જ્ઞાતિ અંધું ઝાઝા ગાળ્યા; પરજ્ઞાવા એની લાળ્યા
શ્રીફળ જોરે મને આલ્યું આલ્યું રે— સદાય મ્હારે

મામા માસા કાકા કહે છે; આ કન્યઃ અતિ સુંદર છે
થઈ ખુશી ખુશી નિહાળું રે— સદાય મ્હારે

શાંતિલાને લોજન કીધાં; દુધપાક પુરી જાળમાં કીધાં
 વરઘોડે ફરવા ધારૂં ધારૂં રે— સદાય મહારે
 નટપુરથી આણ્યાં તાસાં; રત્નકનાં સુરતી વાળાં
 ઘોડો સુંદર શણગારૂં શણગારૂં રે— સદાય મહારે
 બની ઠણી સુંદર અલભેલો; વરઘોડો ફરવા નીકળેલો
 અંતર મનસુખા ધારૂં ધારૂં રે— સદાય મહારે
 બરીને બાળક અવતરીયું; નામ રૂડો રત્નો પરીયું
 કીરમત ફળીયુ સારૂં સારૂં રે— સદાય મહારે
 પાંચ વરસનો રત્નનો ચાતાં; મહીસાગર નાવા જતાં
 દુઃખતું આંચું વાજળ કાળું કાળું રે— સદાય મહારે
 ગાડી સામે આમી અથઠાઈ; અમ ગાડી ગઈ ઉથલાઈ
 પઠ્યો કુવામાં પાણી લાળું લાળું રે— સદાય મહારે
 પાંચ શેર જ્યાં પીધું; વહુ-બાળક ક્યાંથી દેખું
 દુઃખ શું ઉચારૂં મારૂં મારૂં રે— સદાય મહારે
 સુસારૂં એક દોડી આંચો; પાણીથી જટ ખહારે લાંચો
 નારીના મોઢ વીસારૂં વીસારૂં રે— સદાય મહારે

(આ કવિતા સુખાઈની શેઠાણીમાંથી લીધેલી છે)

મારી બહાલી બેનો ! તમારા સોભાગ્યના અગારૂપી
 ખુબ સુરત માથાના વાળ શા માટે બગાડો છે ?
 તેનું રક્ષણ કરો.

સોભાગ્ય પાઉડર

દરેક ઘરમાં રાખવા લાયક ઉપયોગી આ અમારો
 પાઉડર કે જે વહંદક શાસ્ત્ર અનુસાર સુદ્ધ વનસ્પતીમાંથી
 તૈયાર કરેલો સુગંધીદાર પાઉડરથી તમારા માથાના વાળ
 ધોવાથી વળ કાળા, લાંબા, સુંવાળા તેમજ ટકાઉ,
 ભરાવદાર બનાવે છે તેમજ આંખના તેમજ મગજના
 રોગનાંતુઓને અજબ ગુણ આપે છે. એકવાર દરેક સ્ત્રીને
 વાપરવા અમારી ખાસ ભલામણ છે.

સોઠા કે સાબુથી વાળ ધોઈ વાળની ખુબસુરતી બગાડી
 ખરાબી કરનાર બેનોને અમારી ખાસ ભલામણ છે.

સંસ્પર્શ ૦-૧-૦ રતલના ૦-૧૨-૦

સોભાગ્ય હીપો - આણંદ

બહાર ગામ માટે એજન્ટો બોધાયે છે.



